

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Lenky Krupíčkové v právní věci žalobce: **N. S. H.**, zast. Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem se sídlem Vinohradská 1233/22, Praha 2, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 3. 2018, č. j. CPR-5403-2/ČJ-2018930310-V246, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 22. 5. 2018, č. j. 75 A 10/2018 – 27,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 2. 1. 2018, č. j. KRPU-112518-38/ČJ-2017-040022-SV, uložila Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, žalobci správní vyhoštění a zároveň stanovila dobu jednoho roku, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie. Policie k tomu přistoupila na základě § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2. zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném v době rozhodné (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť žalobce neměl platné oprávnění k pobytu na území České republiky. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaná v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítla a napadené rozhodnutí potvrdila.

[2] Žalobce rozhodnutí žalované napadl žalobou u Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), který ji zamítl. Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v rámci které zároveň požádal o přiznání odkladného účinku. Jako důvod uvedl skutečnost, že na území České republiky žije jeho manželka a nezletilá dcera a dvě sestry, má tak vytvořeno rodinné i sociální zázemí. Přiznání odkladného účinku navíc není v rozporu s veřejným zájmem, právě naopak, neboť nepřiznáním odkladného účinku by nebyla zachována všechna jeho procesní práva, zejména právo na spravedlivý proces. V této souvislosti stěžovatel odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100.

[3] Žalovaná s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí, přičemž zásah do práva na spravedlivý proces nemůže být užít jako obecný nástroj pro další legalizaci pobytu cizince na území České republiky. Přiznání odkladného účinku by bylo v rozporu s veřejným zájmem na tom, aby se na území České republiky zdržovali pouze ti cizinci, kteří dodržují právní předpisy a respektují právní řád České republiky, navíc přiznáním

odkladného účinku se oddaluje nastoupení správního vyhoštění jako sankce od doby, kdy se stěžovatel protiprávního jednání dopustil.

[4] Nejvyšší správní soud při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku vyšel z následující právní úpravy:

Dle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se použije přiměřeně.

Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. „soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“

Dle § 73 odst. 3 s. ř. s. „přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.“

[5] Za zásadní Nejvyšší správní soud v dané věci považuje skutečnost, že pro výkon práva na spravedlivý proces může být nezbytné, aby stěžovatel mohl zůstat na území České republiky do skončení řízení o jeho kasační stížnosti. Byť je stěžovatel v tomto řízení zastoupen advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. Nejvyšší správní soud spatřuje újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. spojenou s nuceným opuštěním území České republiky v možném dotčení stěžovatele ve výkonu jeho práva na spravedlivý proces. Z tohoto důvodu přiznává § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek ze zákona (s výjimkou případů vyhoštění cizince z důvodu ohrožení bezpečnosti státu) a není důvod, proč by obdobnou možnost zůstat na území České republiky neměl mít vyhošťovaný cizinec i po dobu následného řízení o kasační stížnosti.

[6] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že v daném případě shledal příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. pro stěžovatele.

[7] Dále Nejvyšší správní soud konstatuje, že neshledal, že by přiznáním odkladného účinku byla dotčena práva třetích osob nebo že by jeho přiznání bylo v daném případě v rozporu s důležitým veřejným zájmem, čímž rozhodně nijak nezpochybňuje výše uvedenou argumentaci žalované, výkon práva na spravedlivý proces však převažuje. Je třeba zdůraznit, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti není jakýmkoli způsobem ze strany Nejvyššího správního soudu předjímano rozhodnutí o samotné kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 28. června 2018

JUDr. Radan Malík
předseda senátu